

* Hoogze bevoeg door (1° beklavende) tegen alle beklavingen op 4 juni 2008 -
 * Hoogze bevoeg door het openbaar Ministerie tegen (1° beklavende) op 12 juni 2008 -

.../...

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 30 mei 2008 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. DE. 66.LE.101755/05/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. op **elektronicus, geboren te**
wonende te

2. op **metselaarsknecht, geboren te**
wonende te

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A.
 bij inbreuk op de artikelen 2, 99 1-1, 146 al. 1-1, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 1,1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1, 2, 3, 6 en 7 van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

* Hoogte bevoegd door
* Hoogte bevoegd door het Openbaar Ministerie te Brugge (2^e beklaging) tegegen de herstelvoedering op 13 juni 2008 -
2^e beklaging op 16 juni 2008 -

1. de eerste (bouwheer) en de tweede (aannemer) op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 november 2004 (stuk 72) tot en met 9 maart 2005 (bevel)

het ver- en herbouwen van een stal tot woning door onder andere:

- het plaatsen van dakvlakvensters
- het slopen van het middendeel van de stal en het oprichten van een volledige nieuwbouw;
- het wijzigen van de gevelopeningen;
- het plaatsen van een schoorsteen;
- het volledig vervangen van het dakgebinte en
- het aanbrengen van welving om een verdieping te creeren.

2. de eerste (bouwheer) vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 november 2004 (stuk 72) tot en met 9 maart 2005 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (5 oktober 2007)

het instandhouden van de onder A1 omschreven wederrechtelijke werken;

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald in natuurgebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2).

Met de omstandigheid voor de tweede dat de tenlastelegging A1 gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999, meer bepaald aannemer.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: landgebouw, 8 a 95 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan gedentificeerd zijnde als:

geboren te

op

wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van verleden verleden op 26/02/1998 geregistreerd op 12/03/1998.

8d-5j en/of 26-400.000 euro - Bk I Sw. integraal toepasselijk

verzw. 15d-5j en/of 2.000-400.000 euro

B.de eerste (bouwheer) op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 november 2004 (stuk 72) tot en met 9 maart 2005

bij inbreuk op artikel 4 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, geen beroep te hebben gedaan op een architect voor de controle op de uitvoering der werken voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande aanvraag om toelating tot bouwen is opgelegd.

Met de omstandigheid voor de eerste dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de openbare terechtzitting van 10 december 2007;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het hypotheekkantoor te _____ waarmee voldaan werd aan art. 160 DORO;
- de zittingsbladen van 10 december 2007, 11 januari 2008 en 7 april 2008;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 7 april 2008:

- de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor het grondgebied van de provincie _____ met kantoor te _____ herstellende overheid, in de vordering tot herstel voorgedragen door haar raadsman mr. _____ loco mr. _____ advocaten te _____ die hem vertegenwoordigde;
- het openbaar ministerie, waargenomen door _____

- substituut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de eerste beklagde in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf en zijn raadsman mr. advocaat te
  - de tweede beklagde in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf en zijn raadsman mr. advocaat te

2. Beknopt overzicht feiten

Het betrokken onroerend goed, hiervoor en hierna voldoende kadastraal gesitueerd, ligt volgens het Gewestplan (KB 30 mei 1978) in natuurgebied.

De aanvraag van 6 november 2000 van de beklagde tot het bekomen van een stedenbouwkundig attest nr. 2 voor instandhoudingwerken bestaande woning + schuur en vernieuwen van het dak, evenals opknappen van de gevels werd op 13 maart 2001 door het college van burgemeester en schepenen (hierna CBS) van geweigerd.

Ook de vergunningsaanvraag van 18 juni 2002 tot het uitvoeren van instandhoudingwerken aan een eengezinswoning werd aeweierd en wel bij beslissing 22 oktober 2002 van het CBS De Bestendige Deputatie van de provincie verwierp bij beslissing van 23 januari 2003 het beroep van de beklagde tegen de weigeringsbeslissing.

Op 22 september 2003 diende de beklagde een vergunningsaanvraag in voor instandhoudingwerken aan een stalling. Bij beslissing van 23 december 2003 van het CBS werd hiervoor wel stedenbouwkundige vergunning verleend.

Op 9 maart 2005 stelde de lokale politie van vast dat op de betrokken percelen werken in uitvoering waren in strijd met de toegekende stedenbouwkundige vergunning (st. 2): *"(...) In plaats van instandhoudingswerken uit te voeren aan een stalling, werd van de stalling een woning gebouwd. Dit is af te leiden uit de dakvensters die zijn geplaatst, de openingen die zijn aangepast in functie van een raam of een deur, het dakgebinte is volledig vernieuwd, welvingen die zijn aangebracht om een etage te creëren, een schoorsteen die op het dak staat, deur- en raamopeningen gewijzigd, (...)"*. Een stakingsbevel werd uitgevaardigd en uitgehangen.

Door de eerste beklagde werd op 22 november 2007 een regularisatieaanvraag ingediend strekkend tot *regularisatie van de verbouwingswerken aan een paardenstal en berging*. In de beschrijvende nota werd voorgehouden dat het pand al dienst deed

als paardenstal en berging.

3. Gegrondheid strafvordering

De gegevens van het strafdossier leveren voldoende het bewijs van het ten laste gelegde, zoals voorzien voor elk van de beklaagden. De vaststellingen van de politie en het door deze opgestelde fotodossier toont aan dat van de stal een woning werd gemaakt wat volledig in strijd is met de toegekende vergunning. De bewering van de eerste beklagde op de rechtszittingen als zou het pand wel degelijk ingericht zijn om paarden te stallen is totaal ongeloofwaardig. Alle elementen van de constructie, o.m. de plaats en vorm van de ramen, de deuropeningen en de grootte ervan, de voorzieningen (elektriciteit) en de wijze van aanbrengen ervan (inbouw in plaats van opbouw, wat gebruikelijk is in een stal), de afwerking van het dak met veluxramen..., wijzen op een woning. Niets wijst er op dat het de bedoeling is om in de bewuste ruimten een stal voor paarden te voorzien.

De eerste beklagde is de bouwheer en de tweede beklagde voerde als aannemer deze werken uit. De beklaagden erkenden op de rechtszitting hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid, wat bevestigd werd door de verdediging. De feiten voorwerp van de tenlastelegging A.1 dienen dan ook aan de beide beklagden te worden toegerekend.

Zoals vermeld is het bewuste onroerend goed gelegen in natuurgebied. Dit is ruimtelijk kwetsbaar gebied. Het instandhoudingmisdrijf in dergelijk gebied is strafbaar. Deze feiten dienen de eerste beklagde te worden toegerekend.

4. Straftoemeting

4.1

De feiten die voorwerp zijn van de tenlasteleggingen zoals voor elk van de beklaagden hiervoor omschreven, zijn voor elk van hen telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf, de zwaarste, te worden uitgesproken.

4.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

4.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening en afvalstoffen respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Dit geldt des te meer in natuurgebied, dat schaars is in Vlaanderen.

4.4

De eerste beklagde is   jaar. Hij heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden. Hij verklaarde in dienst te zijn bij de

De tweede beklagde is   jaar. Hij heeft een vlekkeloos strafrechtelijk verleden.

4.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

4.6

De rechtbank is van oordeel dat ter verwezenlijking van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting voor de eerste beklagde een geldboete voor de meest aangewezen straf is. De rechtbank kan niet ingaan op de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling. Dergelijke gunst kan immers niet gerijmd worden met het bewuste optreden van de beklagde bij de feiten. Het is duidelijk dat de beklagde bij het niet verkrijgen van de eerst gevraagde vergunning het over een andere boeg gooide en onder het mom van de paardenstal toch zijn aanvankelijk doel trachtte te bereiken. Bovendien is er geen enkel gevaar dat de hierna opgelegde geldboete de sociale declassering van de eerste beklagde zou bewerkstelligen.

Voor de tweede beklagde kan de rechtbank de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling wel inwilligen. De tweede beklagde heeft een vlekkeloos strafregister.

4.7

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van

de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (zie: Cass. 9 november 1994, *J.T.*, 1995, 214, waarnaar wordt verwezen door: Gent, 3de kamer, 28 februari 2008, griffiennr.

onuitg.). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. In toepassing van artikel 6, eerste al. van de Programmawet II van 27 december 2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedraagt deze vergoeding, na indexatie, actueel 29,30 euro. De beklaagden worden elk veroordeeld tot dit bedrag.

5. Herstelvordering

5.1

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd een herstellvordering ingeleid bij brief van 22 maart 2005 (st. 36 e.v., strafdossier). Deze herstellvordering strekt tot herstel in de oorspronkelijke staat, wat impliceert:

- afbraak van de nieuw opgetrokken woning;
- verwijdering van de vloerplaat en fundering;
- verwijdering van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- herstel van het maaiveld.

Een dwangsom van 250 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd gevorderd.

Tevens werd de machtiging tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak gevraagd.

5.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een

bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens door deze rechtbank bijgevalen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie _____ - rolnummer _____ en nummer _____) zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt.

5.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de beschreven misdrijven een einde te stellen en legt aan de beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. Het is de rechtbank niet toegestaan om een andere herstelmaatregel –

uitvoeren aanpassingwerken of meerwaarde – in de plaats te schuiven.

5.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 250 euro dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel. Er mag niet uit het oog worden verloren dat een ambtshalve uitvoering bijzondere kosten voor de gemeenschap zal veroorzaken, die door de effectieve dwang die uitgaat van de opgelegde dwangsom kan vermeden worden.

5.5

Zoals terecht door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur geargumenteed in de schriftelijke conclusie, is geen advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (hierna: HRH) vereist. De herstellvordering werd immers ingeleid bij brief van 22 maart 2005, dus voor de inwerkingtreding van de HRH (art. 149 §§1 en 2, 198bis DORO). De rechtbank is ook geenszins gehouden om deze herstellvordering alsnog voor advies aan de HRH voor te leggen. De rechtbank is van oordeel dat het inwinnen van het advies van de HRH ook geenszins nodig is, gelet op het manifeste karakter van de inbreuk, de ernst van de inbreuk, het gegeven dat de feiten werden gepleegd in natuurgebied en de motieven van de herstellvordering. Evenmin dient de ultieme regularisatiepoging van de eerste beklagde te worden afgewacht.

Gezien de hiervoor in de tenlasteleggingen en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66, 100;

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 3 en 6;

Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58 ;

Koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende tarief in strafzaken, art. 77;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

VERKLAART de beklaagden schuldig aan de feiten voorwerp van de hierna vermelde feiten:

- voor de eerste beklagde: A.1, A.2 en B
- voor de tweede beklagde: A.1;

ZEGT voor de eerste beklagde dat er geen redenen zijn om de uitspraak van de veroordeling op te schorten;

VEROORDEELT de eerste beklagde - toepassing makend van artikel 65, eerste lid Sw. - voor deze feiten samen tot een **geldboete van 1.000,00 euro**, vermeerderd met 45 decimen (x 5,5) gebracht op 5.500 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen

SPREEKT bovendien in hoofde van de eerste beklagde de verplichting uit om een bedrag van 25,00 euro, met 45 decimes verhoogd, 137,50 euro bedragend, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk éénmaal deze bijdrage;

GELAST voor de tweede beklagde voor een termijn van drie jaren de **OPSCHORTING** van de uitspraak van veroordeling;

LEGT aan elke beklagde bovendien een vergoeding op van 29,30 euro (artikel 77 koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende tarief in strafzaken)

VEROORDEELT de eerste beklagde tot 2/3 en de tweede beklagde tot 1/3 de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten in hun geheel begroot op de som van 192,17 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de eerste en de tweede beklagde tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed aelegen te binnen

negen maanden vanaf huidig vonnis uit te voeren door het volgende:

- afbraak van de nieuw opgetrokken woning;
- verwijdering van de vloerplaat en fundering;
- verwijdering van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- herstel van het maaiveld.

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beide veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 250,00 euro per dag vertraging

in de nakoming dit bevel;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van

DERTIG MEI TWEEDUIZEND EN ACHT

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken.
substituut-Procureur des Konings
griffier.